

IV

(EY-sopimuksen, EU-sopimuksen ja Euratom-sopimuksen soveltamiseksi ennen 1. joulukuuta 2009 annetut säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 66/2010,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

EU-ympäristömerkistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ⁽⁴⁾ tavoitteena oli luoda vapaaehtoinen järjestelmä ympäristömerkin myöntämistä varten. Järjestelmän tarkoituksena oli edistää sellaisten tuotteiden myyntiä, joilla on koko elinkaarensa aikana vähemmän haitallisia vaikutuksia ympäristöön, ja antaa kuluttajille täsmällistä, luotettavaa ja tieteellisiin tutkimuksiin perustuvaa tietoa tuotteiden ympäristövaikutuksista.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kyseistä ympäristömerkkijärjestelmää on tarpeen muuttaa sen vaikutuksen lisäämiseksi ja toiminnan tehostamiseksi.

- (3) Muutettu järjestelmä, jäljempänä ”EU-ympäristömerkkijärjestelmä”, olisi pantava täytäntöön perussopimusten määräyksiä noudattaen, mukaan lukien erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ennalta varautumisen periaate.

- (4) On tarpeen varmistaa koordinointi EU-ympäristömerkkijärjestelmän ja energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY ⁽⁵⁾ mukaisten vaatimusten vahvistamisen välillä.

- (5) EU-ympäristömerkkijärjestelmä on osa kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa koskevaa yhteisön politiikkaa, jolla pyritään vähentämään kulutuksen ja tuotannon kielteisiä vaikutuksia ympäristöön, terveyteen, ilmastoon ja luonnonvaroihin. Järjestelmän tarkoituksena on edistää EU-ympäristömerkin käytön avulla sellaisten tuotteiden myyntiä, joiden ympäristönsuojelullinen taso on korkea. Tätä varten on asianmukaista vaatia, että perusteet, jotka tuotteiden on täytettävä, jotta niissä voidaan käyttää EU-ympäristömerkkiä, perustuvat parhaaseen ympäristönsuojelulliseen tasoon, joka tuotteilla on saavutettu yhteisön markkinoilla. Perusteiden tulisi olla helposti ymmärrettäviä ja helppokäyttöisiä ja niiden olisi perustuttava tieteelliseen näyttöön ja niissä olisi otettava huomioon uusien teknologien kehitys. Perusteiden olisi oltava markkinalähtöisiä ja niissä olisi käsiteltävä ainoastaan tuotteiden tärkeimpiä ympäristövaikutuksia niiden koko elinkaaren aikana.

⁽¹⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 56.

⁽²⁾ EUVL C 218, 11.9.2009, s. 50.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Jotta voitaisiin välttää liian useiden ympäristömerkintäjärjestelmien syntyminen ja edistää korkeampaa ympäristönsuojelun tasoa kaikilla aloilla, joilla ympäristövaikutukset

⁽⁵⁾ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10

- ovat kuluttajien valintoihin vaikuttava tekijä, EU-ympäristömerkin käyttömahdollisuuksia olisi laajennettava. Elintarvike- ja rehuoteryhmien osalta olisi kuitenkin tehtävä tutkimus, jotta varmistetaan, että kriteerit ovat toteutuskelpoiset ja että lisäarvo voidaan taata. Elintarvike- ja rehuotteiden sekä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvien maatalouden alkutuotteiden osalta olisi harkittava vaihtoehtoa, jossa ainoastaan tuotteet, joille on myönnetty luonnonmukaisuustodistus, voivat saada EU-ympäristömerkin, jotta vältetään sekaannusten syntyminen kuluttajien keskuudessa.
- (7) EU-ympäristömerkillä olisi pyrittävä vaarallisten aineiden korvaamiseen turvallisemmilla aineilla aina kun se on teknisesti mahdollista.
- (8) Jotta suuri yleisö hyväksyisi EU-ympäristömerkkijärjestelmän, on ensisijaisen tärkeää, että valtioista riippumattomat ympäristöjärjestöt ja kuluttajajärjestöt osallistuvat merkittävällä tavalla ja aktiivisesti EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden laatimiseen ja vahvistamiseen.
- (9) Minkä tahansa asiasta kiinnostuneen tahon olisi voitava johtaa EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden laadintaa tai tarkistamista sillä edellytyksellä, että noudatetaan yhteisiä menettelysääntöjä ja että komissio koordinoi prosessia. Yhteisön toiminnan yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi on myös asianmukaista vaatia, että EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita laadittaessa ja tarkistettaessa otetaan huomioon yhteisön viimeisimmät strategiset tavoitteet ympäristön alalla, kuten ympäristöalan toimintaohjelmat, kestävän kehityksen strategiat ja ilmastomuutosohjelmat.
- (10) EU-ympäristömerkkijärjestelmän yksinkertaistamiseksi ja EU-ympäristömerkin käyttöön liittyvän hallinnollisen taakan keventämiseksi arviointi- ja todentamismenettelyjä olisi virtaviivaistettava.
- (11) On asianmukaista säätää vaatimuksista, joiden mukaisesti EU-ympäristömerkkiä voidaan käyttää, ja näiden vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi on asianmukaista edellyttää, että toimivaltaiset elimet suorittavat todentamisia ja kieltävät EU-ympäristömerkin käytön, jos käyttöä koskevia vaatimuksia ei ole noudatettu. On myös asianmukaista vaatia jäsenvaltioita vahvistamaan säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia, ja varmistamaan niiden täytäntöönpano.
- (12) EU-ympäristömerkin käytöstä aiheutuvia kustannuksia olisi alennettava, jotta EU-ympäristömerkin käyttöä voitaisiin lisätä ja jotta voitaisiin kannustaa sellaisia toimijoita, joiden tuotteet täyttävät EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet.
- (13) On tarpeen tiedottaa yleisölle ja parantaa EU-ympäristömerkin tunnettuutta tiedotustoimilla sekä informaatio- ja valistuskampanjoilla paikallisella, kansallisella ja yhteisön tasolla, jotta kuluttajat olisivat tietoisia EU-ympäristömerkin tarkoituksesta ja he voisivat tehdä harkittuja valintoja. Se on tarpeen myös järjestelmän tekemiseksi tuottajien ja vähittäismyyjien kannalta houkuttelevammaksi.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi harkittava suuntaviivoja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien vahvistamista varten, ja ne voisivat harkita ympäristöystävällisten tuotteiden hankkimista koskevien tavoitteiden asettamista.
- (15) EU-ympäristömerkkijärjestelmän ja kansallisten ympäristömerkkijärjestelmien johdonmukaisuutta olisi parannettava ja niiden yhdenmukaisuutta olisi edistettävä, jotta voitaisiin helpottaa ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden markkinointia kansallisella ja yhteisön tasolla, rajoittaa yhtiöille ja etenkin pk-yritykselle koituvaa lisätyötä ja välttää sekaannusten syntyminen kuluttajien keskuudessa.
- (16) Toimivaltaisten elinten olisi vaihdettava tietoja ja kokemuksia, jotta voidaan varmistaa EU-ympäristömerkin myöntämisympäristömerkin käytön valvonnan yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla yhteisössä.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (18) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä perusteet, jotka tuotteiden on täytettävä, jotta niissä voidaan käyttää EU-ympäristömerkkiä, sekä toimivalta tarkistaa tämän asetuksen liitteitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (19) Selvyyden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetus (EY) N:o 1980/2000 olisi korvattava tällä asetuksella.
- (20) Olisi säädettävä asianmukaisista siirtymäsäännöksistä, jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ja tämän asetuksen välillä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan vapaaehtoisen EU-ympäristömerkkijärjestelmän perustamista ja soveltamista koskevat säännöt.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla**Soveltamisala**

1. Tätä asetusta sovelletaan tavaroihin ja palveluihin, joita toimitetaan yhteisön markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta, jäljempänä "tuotteet".

2. Tätä asetusta ei sovelleta ihmisille tarkoitettuihin lääkkeisiin, sellaisina kuin ne on määritelty ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/83/EY⁽¹⁾, eikä eläinlääkkeisiin, sellaisina kuin ne on määritelty eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/82/EY⁽²⁾, eikä minkäänlaisiin lääkinnällisiin laitteisiin.

3 artikla**Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "tuoteryhmällä" sellaisten tuotteiden joukkoa, joita käytetään samaan tarkoitukseen ja jotka ovat käytön kannalta samantaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samantaisia ja jotka ovat kuluttajien käsityksen mukaan samantaisia;
- 2) "toimijalla" tuottajaa, valmistajaa, maahantuojaa, palveluntarjoajaa, tukkumyyjää tai vähittäismyyjää;
- 3) "ympäristövaikutuksella" ympäristömuutoksia, jotka aiheutuvat kokonaan tai osittain tuotteesta sen elinkaaren aikana;
- 4) "ympäristönsuojelullisella tasolla" valmistajan saavuttamia tuloksia niiden tuotteen ominaispiirteiden hallinnassa, jotka aiheuttavat ympäristövaikutuksia;
- 5) "todentamisella" menettelyä, jolla todistetaan, että tuote on EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden mukainen.

4 artikla**Toimivaltaiset elimet**

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi elin, joka toimii hallituksen ministeriön alaisena tai sen ulkopuolella ja joka vastaa tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta, jäljempänä "toimivaltainen elin" tai "toimivaltaiset elimet", ja varmistettava, että se on toimintavalmis. Jos nimetään useampi kuin yksi toimivaltainen elin, jäsenvaltion on määritettävä niiden keskinäinen toimivalta ja niihin sovellettavat yhteensovittamisvaatimukset.

2. Toimivaltaisten elinten kokoonpanon on taattava niiden riippumattomuus ja puolueettomuus ja niiden työjärjestyksen on taattava niiden toiminnan avoimuus ja kaikkien sidosryhmien osallistuminen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset elimet täyttävät liitteessä V asetetut vaatimukset.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

4. Toimivaltaisten elinten on varmistettava, että todentamisen kohteena olevasta toimijasta riippumaton osapuoli suorittaa todentamisenmenettelyn johdonmukaisesti, puolueettomasti ja luotettavasti tuotteita sertifioivia elimiä koskevien kansainvälisten, eurooppalaisten tai kansallisten standardien ja menettelyjen mukaisesti.

5 artikla**Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunta**

1. Komissio perustaa Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunnan (EUEB), joka koostuu kaikkien jäsenvaltioiden 4 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten elinten ja muiden sidosryhmien edustajista. EUEB valitsee puheenjohtajansa työjärjestyksensä mukaisesti. Se osallistuu EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden laatimiseen ja tarkistamiseen sekä EU-ympäristömerkkijärjestelmän täytäntöönpanon mahdolliseen arviointiin. Lisäksi se antaa komissiolle neuvoja ja apua näillä aloilla ja erityisesti suosituksia ympäristönsuojelullista tasoa koskevista vähimmäisvaatimuksista.

2. Komissio varmistaa, että EUEB huolehtii toiminnassaan siitä, että kunkin tuoteryhmän osalta kaikki kyseisen tuoteryhmän parissa toimivat sidosryhmät, kuten toimivaltaiset elimet, tuottajat, valmistajat, maahantuojat, palveluntarjoajat, tukkumyyjät, vähittäismyyjät, etenkin pk-yritykset, sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöt, osallistuvat asian käsittelyyn tasapuolisesti.

6 artikla**EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita koskevat yleiset vaatimukset**

1. EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden on perustuttava tuotteiden ympäristönsuojelulliseen tasoon ja niissä on otettava huomioon yhteisön viimeisimmät strategiset tavoitteet ympäristöalalla.

2. EU-ympäristömerkin myöntämisperusteissa säädetään ympäristövaatimuksista, jotka tuotteen on täytettävä, jotta siinä voidaan käyttää EU-ympäristömerkkiä.

3. EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet on määritettävä tieteellisen tiedon perusteella ja tuotteiden koko elinkaari huomioon ottaen. Perusteita määritettäessä on otettava huomioon seuraavaa:

- a) merkittävimmät ympäristövaikutukset, erityisesti vaikutus ilmastomuutokseen, vaikutus luontoon ja biologiseen monimuotoisuuteen, energian ja luonnonvarojen kulutus, jätteen syntyminen, päästöt kaikkiin ympäristön osiin, fyysikaalisten vaikutusten ja käytön aiheuttama pilaantuminen sekä vaarallisten aineiden päästöt;

- b) vaarallisten aineiden korvaaminen turvallisemmilla aineilla, joko sellaisenaan tai käyttämällä vaihtoehtoisia materiaaleja tai suunnittelua aina silloin kun se on teknisesti mahdollista;
- c) mahdollisuudet vähentää ympäristövaikutuksia tuotteiden kestävyuden ja uudelleenkäytettävyyden avulla;
- d) ympäristöhyötyjen ja -kuormituksen välinen nettoympäristötase, mukaan luettuina terveys- ja turvallisuusnäkökohdat, tarkasteltavien tuotteiden elinkaaren eri vaiheissa;
- e) tarvittaessa sosiaaliset ja eettiset näkökohdat esimerkiksi viittaamalla asiaan liittyviin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sopimuksiin, kuten asianomaisiin ILO:n standardeihin ja käytännösääntöihin;
- f) muita ympäristömerkkejä, etenkin kansallisesti tai alueellisesti virallisesti tunnustettuja, EN ISO 14024 -standardin mukaisia tyyppi I ympäristömerkkejä varten vahvistetut perusteet, jos sellaisia on olemassa kyseiselle tuoteryhmälle, synergioiden lisäämiseksi;
- g) mahdollisuuksien mukaan eläinkokeiden vähentämistä koskeva periaate.

4. EU-ympäristömerkin myöntämisperusteisiin on sisällyttävä vaatimuksia, joilla pyritään varmistamaan, että EU-ympäristömerkillä varustetut tuotteet toimivat aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti.

5. Ennen kuin komissio laatii EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet elintarvikkeita ja rehuotteita varten, sellaisina kuin ne on määritelty elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾, se toteuttaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä tutkimuksen, jossa tarkastellaan mahdollisuutta määrittää luotettavat perusteet kyseisten tuotteiden, kalastus- ja vesiviljelytuotteet mukaan lukien, ympäristönsuojelullista tasoa varten koko niiden elinkaaren aikana. Tutkimuksessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota mahdollisten EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden vaikutuksiin elintarvikkeisiin ja rehuotteisiin sekä asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan kuuluviin maatalouden alkutuotteisiin. Tutkimuksessa olisi tarkasteltava vaihtoehtoa, jossa ainoastaan luonnonmukaisuusostodistuksen saaneille tuotteille voidaan myöntää EU-ympäristömerkki, jotta vältetään sekaannusten syntyminen kuluttajien keskuudessa.

Komissio päättää 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti tutkimuksen tuloksen sekä EUEB:n lausunnon huomioon ottaen, minkä mahdollisten elintarvike- ja rehuoteryhmien osalta EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden kehittäminen on mahdollista.

6. EU-ympäristömerkkiä ei saa myöntää tavaroille, jotka sisältävät sellaisia aineita tai valmisteita/seoksia, jotka on luokiteltu aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008⁽²⁾ mukaisesti myrkyllisiksi, ympäristölle vaarallisiksi, syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi (CMR), eikä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksesta (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽³⁾ 57 artiklassa tarkoitettuja aineita sisältäville tavaroille.

7. Tiettyjen 6 kohdassa tarkoitettuja aineita sisältävien tavararyhmien tapauksessa, ja vain silloin, kun niiden korvaaminen joko sellaisenaan tai käyttämällä vaihtoehtoisia materiaaleja tai suunnittelua ei ole teknisesti mahdollista, tai kun on kyse tuotteista, joiden kokonaisvaltainen ympäristönsuojelullinen taso on huomattavasti korkeampi verrattuna muihin samaan ryhmään kuuluviin tavaroihin, komissio voi hyväksyä toimenpiteitä poikkeusten myöntämiseksi 6 kohdasta. Poikkeusta ei myönnetä niiden aineiden osalta, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1907/2006/EY 57 artiklan mukaiset kriteerit ja jotka on tunnustettu mainitun asetuksen 59 artiklan 1 kohdassa määritetyn menettelyn mukaisesti, jotka ovat sekoituksissa ja joita esiintyy tuotteessa tai yhdistelmätuotteessa tai sen homogeenisessa osassa pitoisuutena, joka on suurempi kuin 0,1 prosenttia (w/w). Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, on hyväksyttävä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 artikla

EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden laadinta ja tarkistaminen

1. Komissio, jäsenvaltiot, toimivaltaiset elimet ja muut sidosryhmät voivat vahvistaa EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet EUEB:tä kuultuaan ja johtaa niiden laatimista tai tarkistamista. Jos näiden muiden sidosryhmien tehtäväksi annetaan perusteiden kehittämisen johtaminen, niiden on osoitettava asiantuntemuksensa kyseisellä tuotealalla sekä kykynsä vastata puolueettomasti prosessin johtamisesta tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tältä osin useammasta kuin yhdestä eturyhmästä koostuvat ryhmittymät asetetaan etusijalle.

Osapuolen, joka aloittaa EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden laadinnan tai tarkistamisen ja johtaa sitä, on liitteessä I olevassa A osassa vahvistetun menettelyn mukaisesti laadittava seuraavat asiakirjat:

- alustava raportti
- ehdotus myöntämisperusteiksi
- myöntämisperuste-ehdotusta tukeva tekninen raportti
- loppuraportti
- käsikirja EU-ympäristömerkin mahdollisille käyttäjille ja toimivaltaisille elimille
- käsikirja julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille.

Nämä asiakirjat on toimitettava komissiolle ja EUEB:lle.

⁽²⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1

⁽³⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Jos jossain muussa, EN ISO 14024 -standardin täyttävän tyyppin I ympäristömerkin vaatimusten mukaisessa ympäristömerkkijärjestelmässä on jo laadittu myöntämisperusteet tuoteryhmälle, jolle ei ole vahvistettu EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita, mikä tahansa jäsenvaltio, jossa tämä toinen ympäristömerkkijärjestelmä tunnustetaan, voi komissiota ja EUEB:tä kuultuaan ehdottaa kyseisiä myöntämisperusteita hyväksyttäväksi EU-ympäristömerkkijärjestelmässä.

Tällaisissa tapauksissa voidaan soveltaa liitteessä I olevassa B osassa esitettyä lyhennettyä myöntämisperusteiden laatimismenettelyä sillä edellytyksellä, että ehdotetut myöntämisperusteet on laadittu liitteessä I olevan A osan mukaisesti. Kyseistä menettelyä johtaa joko komissio tai se jäsenvaltio, joka ehdotti ensimmäisen alakohdan mukaisesti lyhennettyä myöntämisperusteiden laatimismenettelyä.

3. Silloin kun myöntämisperusteita täytyy tarkistaa muilta kuin olennaisilta osin, voidaan soveltaa liitteessä I olevassa C osassa säädettyä lyhennettyä tarkistamismenettelyä.

4. EUEB ja komissio sopivat viimeistään 19. helmikuuta 2011 työsuunnitelmasta, johon sisältyy strategia ja ohjeellinen luettelo tuoteryhmistä. Suunnitelmassa tarkastellaan muita yhteisön toimia (esimerkiksi ympäristöä säästävien julkisten hankintojen alalla), ja se voidaan saattaa ajan tasalle vastaamaan yhteisön uusimpia ympäristöalan strategisia tavoitteita. Suunnitelma on saatettava ajan tasalle säännöllisin väliajoin.

8 artikla

EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden vahvistaminen

1. Luonnokset EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiksi laaditaan liitteessä I säädettyä menettelyä noudattaen ja työohjelma huomioon ottaen.

2. Komissio hyväksyy viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua EUEB:n kuulemisesta toimenpiteet, joilla vahvistetaan erityiset EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet kullekin tuoteryhmälle. Nämä toimenpiteet julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Lopullisessa ehdotuksessaan komissio ottaa huomioon EUEB:n kommentit ja selkeällä tavalla korostaa EUEB:n kuulemisen seurauksena lopulliseen ehdotukseen tehtyjen kaikkien muutosten perusteita verrattuna myöntämisperusteluonnoksia koskevaan ehdotukseen sekä dokumentoi ja selittää ne.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, on hyväksyttävä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä komissio

- vahvistaa vaatimukset, joiden perusteella arvioidaan, täyttävätkö tietyt tuotteet EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet, jäljempänä ”arviointivaatimukset”;
- määrittelee kunkin tuoteryhmän osalta kolme keskeistä ympäristöominaisuutta, jotka voidaan esittää liitteessä II kuvatussa valinnaisessa tekstikentällä varustetussa merkissä;

c) määrittelee kunkin tuoteryhmän osalta myöntämisperusteiden ja arviointivaatimusten asianmukaisen voimassaoloajan;

d) määrittelee tuotteita koskevan sallitun vaihtelun asteen c alakohdassa tarkoitettuna voimassaolon aikana.

4. EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita laadittaessa on vältettävä ottamasta käyttöön sellaisia toimenpiteitä, joiden paneeminen täytäntöön saattaisi aiheuttaa pk-yrityksille suhteettoman suuren hallinnollisen ja taloudellisen rasitteen.

9 artikla

EU-ympäristömerkin myöntäminen ja sen käyttöehdot

1. Toimijoiden, jotka haluavat käyttää EU- ympäristömerkkiä on haettava sitä 4 artiklassa tarkoitettulta toimivaltaiselta elimeltä seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- jos tuote on peräisin yhdestä jäsenvaltiosta, hakemus esitetään kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle;
- jos tuote on samassa muodossa peräisin useista jäsenvaltioista, hakemus voidaan esittää toimivaltaiselle elimelle yhdessä näistä jäsenvaltioista;
- jos tuote on peräisin yhteisön ulkopuolelta, hakemus esitetään toimivaltaiselle elimelle missä tahansa jäsenvaltiossa, jossa tuote aiotaan saattaa tai on saatettu markkinoille.

2. EU-ympäristömerkissä käytetään liitteessä II esitettyä muotoa.

EU-ympäristömerkkiä saa käyttää ainoastaan tuotteissa, jotka täyttävät niihin sovellettavat EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet ja joille on myönnetty EU-ympäristömerkki.

3. Hakemuksessa on yksilöitävä toimijan täydelliset yhteystiedot sekä kyseessä oleva tuoteryhmä ja annettava täydellinen kuvaus tuotteesta ja toimivaltaisen elimen pyytämät mahdolliset muut tiedot.

Hakemukseen on sisällyttävä kaikki merkitykselliset asiakirjat, siten kuin ne on määritelty asiaa koskevassa komission toimenpiteessä, jolla vahvistetaan kyseistä tuoteryhmää koskevat EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet.

4. Toimivaltainen elin, jolle hakemus esitetään, perii maksuja liitteen III mukaisesti. EU-ympäristömerkkiä saa käyttää ainoastaan, jos maksut on suoritettu ajallaan.

5. Toimivaltaisen elimen on tarkistettava kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, onko kaikki asiakirjat toimitettu, ja ilmoitettava asiasta toimijalle. Toimivaltainen viranomainen voi hylätä hakemuksen, mikäli toimija ei toimita kaikkia asiakirjoja kuuden kuukauden kuluessa sellaisen ilmoituksen saatuaan.

Toimivaltaisen elimen on annettava tuotteelle rekisteröintinumero sillä edellytyksellä, että kaikki asiakirjat on toimitettu ja että toimivaltainen viranomais on todennut tuotteen olevan 8 artiklan mukaisesti julkaistujen EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden sekä arvointivaatimusten mukainen.

Toimijat vastaavat testaamisesta ja EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden mukaisuutta koskevista arvioinneista aiheutuvista kustannuksista. Toimijoilta voidaan periä matka- ja majoituskustannukset, jotka aiheutuvat paikan päällä suoritettavista todentamiskäynneistä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon toimivaltainen elin on sijoittautunut.

6. Mikäli EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet edellyttävät tuotantolaitosten täyttävän tietyt vaatimukset, ne on täytettävä kaikissa laitoksissa, joissa EU-ympäristömerkillä varustettua tuotetta valmistetaan. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa suoritettava todentamiskäyntejä paikan päällä tai nimettävä valtuutettu asiamies tätä varten.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on tunnustettava ensisijaisesti testit, jotka on akkreditoitu ISO 17025 -standardin mukaisesti sekä sellaisten elinten suorittamat todentamiset, jotka on akkreditoitu EN 45011 -standardin tai vastaavan kansainvälisen standardin mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä arviointi- ja todentamismenettelyiden tehokkaan ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi yhteistyötä erityisesti 13 artiklassa tarkoitetun työryhmän välityksellä.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kunkin toimijan kanssa sopimus, joka koskee EU-ympäristömerkin käyttöehtoja (mukaan lukien EU-ympäristömerkin käyttöluvan myöntämistä ja peruuttamista, etenkin myöntämisperusteiden tarkistamisen seurauksena, koskevat määräykset). Tätä tarkoitusta varten on käytettävä liitteessä IV olevan mallin mukaista vakiomuotoista sopimusta.

9. Toimija voi varustaa tuotteen EU-ympäristömerkillä vasta sopimuksen tekemisen jälkeen. Toimijan on merkittävä EU-ympäristömerkillä varustettuun tuotteeseen myös rekisteröintinumero.

10. Tuotteelle EU-ympäristömerkin myöntäneen toimivaltaisen elimen on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio laatii yhteisen rekisterin ja päivittää sitä säännöllisesti. Rekisterin on oltava julkisesti saatavilla EU-ympäristömerkkiä käsittelevällä verkkosivustolla.

11. EU-ympäristömerkkiä voidaan käyttää tuotteissa, joille on myönnetty EU-ympäristömerkki, ja niihin liittyvässä myynninedistämismateriaalissa.

12. EU-ympäristömerkin myöntäminen ei rajoita tuotteen elinkaaren eri vaiheissa sovellettavien yhteisön tai kansallisen lainsäädännön ympäristövaatimusten tai muiden lakisäätöiden vaatimusten soveltamista.

13. EU-ympäristömerkin käyttöoikeuteen ei sisälly oikeutta käyttää EU-ympäristömerkkiä tavaramerkin osana.

10 artikla

Markkinavalvonta ja EU-ympäristömerkin käytön valvonta

1. Kaikenlainen virheellinen tai harhaanjohtava mainonta taikka sellaisen merkinnän tai tunnuksen käyttö, joka voidaan sekoittaa EU-ympäristömerkkiin, on kiellettyä.

2. Toimivaltaisen elimen on suoritettava 8 artiklan mukaisesti julkaistujen EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden sekä arvointivaatimusten mukaisuutta koskevia todentamisia säännöllisesti niiden tuotteiden osalta, joille se on myöntänyt EU-ympäristömerkin. Toimivaltaisen elimen on tarvittaessa suoritettava kyseisiä todentamisia myös valitusten johdosta. Todentamiset voidaan toteuttaa satunnaisina pistokokeina.

EU-ympäristömerkin myöntäneen toimivaltaisen elimen on annettava EU-ympäristömerkin käyttäjälle tieto kaikista valituksista, jotka on tehty tuotteista, joissa käytetään EU-ympäristömerkkiä, ja se voi pyytää käyttäjää vastaamaan näihin valituksiin. Toimivaltainen elin voi olla paljastamatta valituksen tekijän henkilöllisyyttä käyttäjälle.

3. EU-ympäristömerkin käyttäjän on annettava EU-ympäristömerkin myöntäneelle toimivaltaiselle elimelle mahdollisuus tehdä kaikki selvitykset, jotka ovat tarpeen sen valvomiseksi, että käyttäjä noudattaa jatkuvasti tuoteryhmää koskevia myöntämisperusteita ja 9 artiklaa.

4. EU-ympäristömerkin käyttäjän on pyynnöstä annettava EU-ympäristömerkin myöntäneelle toimivaltaiselle elimelle pääsy tiloihin, joissa kyseessä olevaa tuotetta valmistetaan.

Pyyntö voidaan esittää minä tahansa kohtuulliseksi katsottavana ajankohtana ja ilman ennakoilmoitusta.

5. Jos toimivaltainen elin toteaa sen jälkeen, kun se on antanut EU-ympäristömerkin käyttäjälle mahdollisuuden esittää huomautuksia, että EU-ympäristömerkillä varustettu tuote ei täytä kyseistä tuoteryhmää koskevia myöntämisperusteita tai että EU-ympäristömerkkiä ei käytetä 9 artiklan mukaisesti, sen on joko kiellettävä EU-ympäristömerkin käyttö kyseisessä tuotteessa, tai, jos toinen toimivaltainen elin on myöntänyt EU-ympäristömerkin, sen on ilmoitettava asiasta kyseiselle elimelle. EU-ympäristömerkin käyttäjällä ei ole oikeutta vaatia 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maksujen palauttamista joko osittain tai kokonaan.

Toimivaltaisen elimen on ilmoitettava kiellosta viipymättä kaikille muille toimivaltaisille elimille ja komissiolle.

6. EU-ympäristömerkin myöntänyt toimivaltainen elin ei saa paljastaa tietoja, jotka se on saanut käyttöönsä arvioidessaan, noudattaako EU-ympäristömerkin käyttäjä 9 artiklassa säädettyjä EU-ympäristömerkin käyttöä koskevia sääntöjä, tai käyttää näitä tietoja mihinkään muuhun tarkoitukseen, joka ei liity EU-ympäristömerkin käyttöluvan myöntämiseen.

Sen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet suojatakseen sille toimitetut asiakirjat väärentämiseltä ja väärinkäytöltä.

11 artikla

Jäsenvaltioiden ympäristömerkkijärjestelmät

1. Jos tietylle tuoteryhmälle on julkaistu EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet, muut kansallisesti tai alueellisesti virallisesti tunnustetut, EN ISO 14024 -standardin mukaiset tyyppi I ympäristömerkkijärjestelmät, jotka eivät kata kyseistä tuoteryhmää perusteiden julkaisuajankohtana, voidaan laajentaa kyseiseen tuoteryhmään ainoastaan siinä tapauksessa, että näissä muissa järjestelmissä laaditut myöntämisperusteet ovat vähintään yhtä tiukat kuin EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet.

2. Eurooppalaisia ympäristömerkkijärjestelmiä (EN ISO 14024 tyyppi I) koskevien myöntämisperusteiden yhdenmukaistamiseksi on EU-ympäristömerkin myöntämisperusteissa otettava huomioon myös olemassa olevat perusteet, jotka on kehitetty jäsenvaltioiden virallisesti tunnustetuissa ympäristömerkkijärjestelmissä.

12 artikla

EU-ympäristömerkin käytön edistäminen

1. Jäsenvaltiot ja komissio sopivat yhteistyössä EUEB:n kanssa erityisestä toimintasuunnitelmasta EU-ympäristömerkin käytön edistämiseksi

- järjestämällä kuluttajille, tuottajille, valmistajille, tukkumyyjille, palveluntarjoajille, julkisille hankintaviranomaisille, kauppiaille, vähittäismyyjille ja suurelle yleisölle suunnattuja valistus- ja tiedotuskampanjoita,
- kannustamalla erityisesti pk-yrityksiä järjestelmän käyttöönottoon

tukien näin järjestelmän kehittämistä.

2. EU-ympäristömerkin käytön edistäminen voidaan toteuttaa EU-ympäristömerkkiä käsittelevän verkkosivuston avulla, jossa tarjotaan EU-ympäristömerkkiä koskevaa perustietoa ja käytön-edistämismateriaalia ja jossa on saatavilla kaikilla yhteisön virallisilla kielillä tietoa siitä, mistä EU-ympäristömerkillä varustettuja tuotteita voi ostaa.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään liitteessä I olevan A osan 5 kohdassa tarkoitettua julkisista hankintamenetelystä vastaaville viranomaisille osoitettua käsikirjaa. Jäsenvaltioiden on tätä tarkoitusta varten harkittava esimerkiksi tavoitteiden asettamista sellaisten tuotteiden hankkimiselle, jotka täyttävät kyseisessä käsikirjassa määritetyt perusteet.

13 artikla

Tietojen ja kokemusten vaihtaminen

1. Tämän asetuksen johdonmukaisen täytäntöönpanon edistämiseksi toimivaltaisten elinten on vaihdettava säännöllisesti tietoja ja kokemuksia erityisesti 9 ja 10 artiklan soveltamisesta.

2. Komissio perustaa tätä tarkoitusta varten toimivaltaisista viranomaisista koostuvan työryhmän. Työryhmä kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Komissio vastaa kokouksista aiheutuvista matkakustannuksista. Työryhmä valitsee puheenjohtajansa ja vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Kertomus

Komissio antaa 19. helmikuuta 2015 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen EU-ympäristömerkkijärjestelmän täytäntöönpanosta. Kertomuksessa on myös yksilöitävä tekijöitä, joiden osalta järjestelmää on mahdollisesti tarkistettava.

15 artikla

Liitteiden muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitteitä ja liitteessä III säädettyjä suurimpia maksuja ottaen huomioon, että maksuilla on katettava järjestelmän soveltamisesta aiheutuvat kustannukset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, on hyväksyttävä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

16 artikla

Komiteamenettely

- Komissiota avustaa komitea.
- Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

17 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viipymättä ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1980/2000.

19 artikla

Siirtymäsäännökset

Asetusta (EY) N:o 1980/2000 sovelletaan sen 9 artiklan nojalla tehtyihin sopimuksiin näiden sopimusten voimassaolon päättymiseen saakka, lukuun ottamatta maksuja koskevia säännöksiä.

Tällaisiin sopimuksiin sovelletaan tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohtaa ja liitettä III.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Å. TORSTENSSON

LIITE I

MENETTELY EU-YMPÄRISTÖMERKIN MYÖNTÄMISPERUSTEIDEN LAADINTAA JA TARKISTAMISTA VARTEN

A. Vakiomenettely

Seuraavat asiakirjat on laadittava:

1. Alustava raportti

Alustavaan raporttiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- Määrällinen arvio tuoteryhmään liittyvistä mahdollisista ympäristöhyödyistä; arviossa on otettava huomioon myös muista eurooppalaisten ja kansallisten tai alueellisten EN ISO 14024 -standardin mukaisista tyyppin I ympäristömerkeistä saatavat hyödyt;
- Perustelut tuoteryhmän valinnalle ja sen laajuudelle;
- Mahdolliset kauppaan liittyvät näkökohdat;
- Analyysi muiden ympäristömerkkien myöntämisperusteista;
- Voimassa olevat lait ja käsiteltävinä olevat lainsäädäntöaloitteet, joilla on merkitystä tuoteryhmän sektorin kannalta;
- Arvio mahdollisuuksista korvata vaaralliset aineet turvallisemmilla aineilla joko sellaisenaan tai käyttämällä vaihtoehtoisia materiaaleja tai suunnittelua, mikäli se on teknisesti mahdollista, erityisesti kun on kyse asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetuista erityistä huolta aiheuttavista aineista;
- Yhteisön sisäiset markkinatiedot kyseiseltä sektorilta, mukaan luettuina määrät ja liikevaihto;
- EU-ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden nykyinen ja mahdollinen tuleva markkinaosuus;
- Tuoteryhmään liittyvien ympäristövaikutusten laajuus ja yleinen merkitys uusien tai olemassa olevien elinkaariarviointien perusteella. Myös muuta tieteellistä näyttöä voidaan käyttää. Kriittiset ja kiistanalaiset kysymykset on kuvattava yksityiskohtaisesti ja arvioitava;
- Viittaukset raportin laatimista varten kerättyihin ja siinä käytettyihin tietoihin.

Alustava raportti on asetettava saataville EU-ympäristömerkille omistetuilla komission verkkosivuilla kommentteja varten ja viitemateriaaliksi myöntämisperusteiden laatimisen aikana.

Laadittaessa elintarvike- ja rehu tuoteryhmiin sovellettavia myöntämisperusteita, on 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettavan tutkimuksen huomioon ottavassa alustavassa raportissa osoitettava, että

- EU-ympäristömerkin kehittämisestä valittua tuotetta varten koituu todellista lisäarvoa ympäristön kannalta;
- EU-ympäristömerkissä on otettu huomioon tuotteen koko elinkaari; ja
- EU-ympäristömerkin käyttö valitussa tuotteessa ei aiheuta sekaannusta muihin elintarvikemerkintöihin verrattuna.

2. Myöntämisperuste-ehdotus ja siihen liittyvä tekninen raportti

Alustavan raportin julkaisemisen jälkeen on laadittava ehdotusluonnos ja sitä tukeva tekninen raportti.

Myöntämisperusteiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- Niiden on perustuttava yhteisön markkinoilla saatavilla oleviin tuotteisiin, joilla on paras ympäristönsuojelullinen taso niiden koko elinkaaren aikana, ja niiden on vastattava ohjeellisesti ympäristönsuojelullisesti parhaiten suoriutuvaa 10–20:tä prosenttia markkinoilla saatavilla olevista tuotteista ajankohtana, jolloin ne hyväksytään.
- Tarpeellisesta joustavuudesta huolehtimiseksi vahvistetaan tarkka prosenttiosuus tapauskohtaisesti ja kussakin tapauksessa niin, että pyritään edistämään ympäristönsuojelun kannalta parhaita tuotteita ja varmistamaan, että kuluttajilla on riittävästi valinnanvaraa.
- Niissä on otettava huomioon ympäristöhyötyjen ja -kuormituksen välinen nettoympäristötase, mukaan luettuina terveys- ja turvallisuusnäkökohdat; sosiaaliset ja eettiset näkökohdat on tarvittaessa otettava huomioon esimerkiksi viittaamalla asiaan liittyviin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sopimuksiin, kuten asianomaisiin ILO:n standardeihin ja käytännesääntöihin.
- Niiden on perustuttava tuotteen merkittävimpiin ympäristövaikutuksiin, ne on niin pitkälle kuin on kohtuudella mahdollista ilmaista tuotteen ympäristönsuojelullista tasoa kuvaavien keskeisten teknisten indikaattoreiden avulla ja niiden on sovelluttava tämän asetuksen mukaiseen arviointiin.
- Niiden on perustuttava luotettaviin tietoihin, jotka edustavat mahdollisimman pitkälle koko yhteisön markkinoita.
- Niiden on perustuttava elinkaaritietoihin ja määrällisiin ympäristövaikutuksiin, mahdollisuuksien mukaan eurooppalaisen elinkaaritietojärjestelmän (European Reference Life Cycle Data System, ELCD) mukaisesti.
- Niissä on otettava huomioon kaikkien kuulemisprosessiin osallistuvien sidosryhmien näkökannat.
- Niissä on määritelmien, testimenetelmien sekä teknisten ja hallinnollisten asiakirjojen osalta taattava yhdenmukaistaminen tuoteryhmään sovellettavan voimassa olevan lainsäädännön kanssa.
- Niissä on otettava huomioon asiaa koskevat yhteisön toimintaperiaatteet sekä muiden läheisten tuoteryhmien yhteydessä tehty työ.

Myöntämisperuste-ehdotus on laadittava siten, että se on helposti ymmärrettävä niille, jotka haluavat käyttää myöntämisperusteita. Siinä on annettava perustelut kullekin myöntämisperusteelle ja selitettävä kuhunkin myöntämisperusteeseen liittyvät ympäristöhyödyt. Siinä on korostettava keskeisiä ympäristöominaisuuksia vastaavia perusteita.

Tekniseen raporttiin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- tieteellinen selitys kustakin vaatimuksesta ja myöntämisperusteesta;
- määrällinen arvio yleisestä ympäristönsuojelullisesta tasosta, joka myöntämisperusteilla odotetaan kokonaisuudessaan katsottuna saavutettavan markkinoilla olevaan keskimääräiseen tuotteeseen verrattuna;
- arvio siitä, mitä ympäristöön kohdistuvia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia myöntämisperusteilla odotetaan kokonaisuudessaan katsottuna olevan;
- testimenetelmät eri myöntämisperusteiden arviointia varten;
- arvio testauskustannuksista;
- kunkin myöntämisperusteen osalta tiedot kaikista testiselosteista, raporteista ja muista asiakirjoista, jotka käyttäjän on esitettävä toimivaltaisen elimen pyynnöstä 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Myöntämisperuste-ehdotus ja tekninen raportti on asetettava saataville EU-ympäristömerkille omistetuilla komission verkkosivuilla julkista kuulemista ja kommentteja varten. Tuoteryhmän myöntämisperusteiden laadintaa johtavan osapuolen on toimitettava ehdotus ja raportti kaikille sidosryhmille.

Myöntämisperuste-ehdotuksesta on järjestettävä vähintään kaksi avointa työryhmäkokousta, joihin kutsutaan kaikki sidosryhmät, kuten toimivaltaiset elimet, teollisuus, myös pk-yritykset, ammattijärjestöt, vähittäismyyjät, maahan-tuojat sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöt. Myös komissio osallistuu näihin kokouksiin.

Myöntämisperuste-ehdotus ja tekninen raportti on asetettava saataville vähintään kuukausi ennen ensimmäistä työryhmäkokousta. Mahdolliset myöhemmät myöntämisperuste-ehdotukset on asetettava saataville vähintään kuukausi ennen seuraavaa kokousta. Myöntämisperusteisiin myöhemmissä luonnoksissa tehtyjen muutosten syyt on selostettava kattavasti ja dokumentoitava. Tällöin on viitattava avoimissa työryhmäkokouksissa käytyihin keskusteluihin ja julkisessa kuulemisessa saatuihin kommentteihin.

Kaikkiin myöntämisperusteiden laatimisprosessin aikana saatuihin kommentteihin on vastattava ja ilmoitettava, onko ne hyväksytyt vai hylätyt ja miksi.

3. Loppuraportti ja luonnos myöntämisperusteiksi

Loppuraporttiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

Selkeät vastaukset kaikkiin kommentteihin ja ehdotuksiin ja ilmoitus siitä, onko ne hyväksytyt vai hylätyt ja miksi. Euroopan unionista ja sen ulkopuolelta tulevia sidosryhmiä on kohdeltava tasavertaisesti.

Loppuraporttiin on sisällyttävä myös seuraavat tiedot:

- yhden sivun yhteenveto siitä, kuinka laajaa tukea myöntämisperuste-ehdotus on saanut toimivaltaisten elinten piirissä;
- yhteenvetoluettelo kaikista myöntämisperusteiden laatimistyön aikana lausuntokierroksella olleista asiakirjoista ja ilmoitus siitä, milloin kukin asiakirja on ollut lausuntokierroksella ja kenellä, sekä jäljennös kyseisistä asiakirjoista;
- luettelo sidosryhmistä, jotka ovat osallistuneet työhön tai joita on kuultu tai jotka ovat ilmaisseet mielipiteensä, sekä niiden yhteystiedot;
- raportin tiivistelmä;
- tuoteryhmän kolme keskeistä ympäristöominaisuutta, jotka voidaan esittää liitteessä II kuvatussa valinnaisessa tekstikentällä varustetussa merkissä;
- ehdotus tuoteryhmää koskevaksi markkinointi- ja viestintästrategiaksi.

Loppuraportista esitetyt huomautukset on otettava huomioon, ja pyydettyä on annettava tiedot huomautusten johdosta toteutetuista toimista.

4. Käsikirja EU-ympäristömerkin mahdollisille käyttäjille ja toimivaltaisille elimille

On laadittava käsikirja, joka auttaa EU-ympäristömerkin mahdollisia käyttäjiä ja toimivaltaisia elimiä sen arvioinnissa, ovatko tuotteet myöntämisperusteiden mukaisia.

5. Käsikirja julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille

On laadittava käsikirja, jossa annetaan EU-ympäristömerkin myöntämisperusteiden käyttöä koskevia ohjeita julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille.

Komissio laatii kaikille yhteisön virallisille kielille käännettyjä mallit ympäristömerkin mahdollisille käyttäjille ja toimivaltaisille elimille sekä julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille tarkoitettuja käsikirjoita.

B. Lyhennetty menettely, kun myöntämisperusteet on laadittu muissa EN ISO 14024 -standardin mukaisissa tyyppien I ympäristömerkkijärjestelmissä

Komissiolle annetaan yksi raportti. Raporttiin on sisällyttävä osa, jossa osoitetaan, että A osassa esitetyt tekniset ja kuulemista koskevat vaatimukset on täytetty, sekä myöntämisperuste-ehdotus, käsikirja EU-ympäristömerkin mahdollisille käyttäjille ja toimivaltaisille elimille ja käsikirja julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille.

Jos komissio katsoo, että raportti ja myöntämisperusteet täyttävät A osassa säädettyt vaatimukset, raportti ja myöntämisperuste-ehdotus asetetaan kahden kuukauden ajaksi saataville EU-ympäristömerkille omistetuilla komission verkkosivuilla julkista kuulemistä ja kommentteja varten.

Kaikkiin julkisen kuulemisen aikana saatuihin kommentteihin on vastattava ja ilmoitettava, onko ne hyväksytyt vai hylätyt ja miksi.

Jollei julkisen kuulemisen aikana tehdä muutoksia ja jos yksikään jäsenvaltio ei pyydä avoimen työryhmäkokouksen järjestämistä, komissio voi hyväksyä myöntämisperusteet 8 artiklan nojalla.

Jonkin jäsenvaltion sitä pyytäessä myöntämisperuste-ehdotuksesta on järjestettävä avoin työryhmäkokous, johon osallistuvat kaikki sidosryhmät, kuten toimivaltaiset elimet, teollisuus, myös pk-yritykset, ammattijärjestöt, vähittäismyyjät, maahantuojat sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöt. Myös komissio osallistuu tähän kokoukseen.

Jollei julkisen kuulemisen aikana tai työryhmäkokouksessa tehdä muutoksia, komissio voi hyväksyä myöntämisperusteet 8 artiklan nojalla.

C. Lyhennetty menettely myöntämisperusteiden muiden kun olennaisten osien tarkistamiseksi

Komissio laatii kertomuksen, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

- perustelu sille, miksei myöntämisperusteiden täysimittainen tarkistaminen ole tarpeen, sekä sille, miksi pelkkä myöntämisperusteiden ja niiden sitovuustason ajantasaistaminen riittää;
- tekninen osio, jossa saatetaan ajan tasalle myöntämisperusteiden laadinnassa käytetyt aikaisemmat markkinatiedot;
- ehdotus tarkistetuiksi myöntämisperusteiksi;
- määrällinen arvio yleisestä ympäristönsuojelullisesta tasosta, joka tarkistetuilla myöntämisperusteilla odotetaan kokonaisuudessaan katsottuna saavutettavan markkinoilla oleviin keskimääräisiin tuotteisiin verrattuna;
- tarkistettu käsikirja EU-ympäristömerkin mahdollisille käyttäjille ja toimivaltaisille elimille; ja
- tarkistettu käsikirja julkisista hankintamenettelyistä vastaaville viranomaisille.

Kertomus ja myöntämisperuste-ehdotus on asetettava saataville EU-ympäristömerkille omistetuilla komission verkkosivuilla julkista kuulemistä ja kommentteja varten kahden kuukauden ajaksi.

Kaikkiin julkisen kuulemisen aikana saatuihin kommentteihin on vastattava ja ilmoitettava, onko ne hyväksytyt vai hylätyt ja miksi.

Jollei julkisen kuulemisen aikana tehdä muutoksia ja jos yksikään jäsenvaltio ei pyydä avoimen työryhmäkokouksen järjestämistä, komissio voi hyväksyä myöntämisperusteet 8 artiklan nojalla.

Jonkin jäsenvaltion sitä pyytäessä on tarkistetusta myöntämisperuste-ehdotuksesta järjestettävä avoin työryhmäkokous, johon osallistuvat kaikki sidosryhmät, kuten toimivaltaiset elimet, teollisuus, myös pk-yritykset, ammattijärjestöt, vähittäismyyjät, maahantuojat sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöt. Myös komissio osallistuu tähän kokoukseen.

Jollei julkisen kuulemisen aikana tai työryhmäkokouksessa tehdä muutoksia, komissio voi hyväksyä myöntämisperusteet 8 artiklan nojalla.

LIITE II

EU-YMPÄRISTÖMERKIN MUOTO

EU-ympäristömerkki on muodoltaan seuraava:

Merkki:

Valinnainen tekstikentällä varustettu merkki (asianomaista tuoteryhmää koskevissa perusteissa on määritettävä toimijan mahdollisuudet käyttää tätä tekstikenttää ja kentässä käytettävä teksti):

Myös EU-ympäristömerkin rekisteröintinumero on merkittävä tuotteeseen. Se ilmoitetaan seuraavassa muodossa:

EU Ecolabel: xxxx/yyyy/zzzz

EU Ecolabel = EU-ympäristömerkki

Tässä merkinnässä xxxx viittaa rekisteröintialtioon, yyy viittaa tuoteryhmään, ja zzzz on toimivaltaisen elimen antama numero.

Merkki, valinnainen tekstikentällä varustettu merkki ja rekisteröintinumero on painettava joko kaksivärisesti (Pantone 347 vihreä kukan lehtien ja varren, €-symbolin, verkko-osoitteen ja EU-lyhenteen osalta ja Pantone 279 kaikkien muiden osien, tekstin ja rajojen osalta), mustalla valkoista taustaa vasten, tai valkoisella mustaa taustaa vasten.

LIITE III

MAKSUT

1. Hakemusmaksut

Toimivaltaisen elimen, jolle hakemus esitetään, on perittävä maksu, joka vastaa hakemuksen käsittelystä aiheutuvia todellisia hallinnollisia kustannuksia. Maksu ei voi olla suuruudeltaan vähemmän kuin 200 euroa eikä enemmän kuin 1 200 euroa.

Kun on kyse pienistä ja keskisuurista yrityksistä ⁽¹⁾ ja kehitysmaiden toimijoista, hakemusmaksu on enintään 600 euroa.

Mikroyritysten ⁽¹⁾ osalta hakemusmaksun enimmäismäärä on 350 euroa.

Hakemusmaksua on alennettava 20 prosenttia, kun on kyse yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) rekisteröityneistä hakijoista ja/tai ISO 14001-sertifikaatin saaneista hakijoista. Alennuksen myöntämisen ehtona on, että hakija sitoutuu yksiselitteisesti varmistamaan ympäristöpolitiikassaan, että sen ympäristömerkillä varustetut tuotteet vastaavat täysimääräisesti EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita sopimuksen koko voimassaolon aikana ja että kyseinen sitoumus on sisällytetty asianmukaisesti yksityiskohtaisiin ympäristötavoitteisiin. ISO 14001-sertifikaatin saaneiden hakijoiden on osoitettava vuosittain panevansa kyseinen sitoumus täytäntöön. EMAS-järjestelmään rekisteröityneiden hakijoiden on toimitettava jäljennös vuosittain tarkastetusta ympäristöselonteostaan.

2. Vuosimaksu

Toimivaltaisen elin voi vaatia kutakin hakijaa, jolle on myönnetty EU-ympäristömerkki, maksamaan merkin käytöstä enintään 1 500 euron suuruisen vuosimaksun.

Kun on kyse pienistä ja keskisuurista yrityksistä ja kehitysmaiden toimijoista, vuosimaksu on enintään 750 euroa.

Mikroyritysten osalta vuosimaksun enimmäismäärä on 350 euroa.

Maksun kattama aika alkaa päivästä, jona EU-ympäristömerkki myönnetään hakijalle.

⁽¹⁾ Pk-yritykset ja mikroyritykset sellaisina kuin ne on määritelty 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

LIITE IV

EU-YMPÄRISTÖMERKIN KÄYTTÖEHDOT KATTAVA STANDARDISOPIMUS

JOHDANTO-OSA

Toimivaltainen elin ..... (täydellinen nimi), jäljempänä "toimivaltainen elin",

toimipaikkana ..... (täydellinen osoite), jota tämän sopimuksen allekirjoittamista varten edustaa ..... (kyseisen henkilön nimi), ... (haltijan täydellinen nimi), tuottajan, valmistajan, maahantuojan, palveluntarjoajan, tukkumyyjän tai vähittäismyyjän ominaisuudessa ja jonka toimipaikkana on ..... (täydellinen osoite), jäljempänä "haltija", jota edustaa ..... (kyseisen henkilön nimi), ovat sopineet EU-ympäristömerkistä ..... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 25. marraskuuta 2009 ⁽¹⁾, jäljempänä "EU-ympäristömerkkiasetus", mukaisesti EU-ympäristömerkin käytöstä seuraavaa:

1. EU-YMPÄRISTÖMERKIN KÄYTTÖ

- 1.1. Toimivaltainen elin myöntää haltijalle oikeuden käyttää EU-ympäristömerkkiä tuotteissaan, jotka vastaavat tämän sopimuksen liitteessä esitettyä tuotekuvausta ja jotka vastaavat kyseiseen tuoteryhmään ..... aikana sovellettavia arviointiperusteita, jotka Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt ..... (päiväys) ja jotka on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ..... (täydelliset viitetiedot) ja jotka on otettu tämän sopimuksen liitteeksi.
- 1.2. EU-ympäristömerkkiä saa käyttää ainoastaan EU-ympäristömerkkiasetuksen liitteessä II säädettyssä muodossa.
- 1.3. Haltija varmistaa, että tuote, jolle ympäristömerkki myönnetään, vastaa tämän sopimuksen voimassaoloajan kaikkina aikoina kaikkia EU-ympäristömerkkiasetuksen 9 artiklassa säädettyjä käyttöehtoja ja määräyksiä. Uutta hakemusta ei tarvita, jos tuotteen ominaisuudet muuttuvat siten, että ne eivät vaikuta myöntämisperusteiden täyttymiseen. Haltijan on kuitenkin ilmoitettava kyseisistä muutoksista toimivaltaiselle elimelle osoitetulla kirjatulla kirjeellä. Toimivaltainen elin voi toteuttaa asianmukaisia todentamisia.
- 1.4. Sopimusta voidaan laajentaa koskemaan muita kuin alun perin tarkoitettuja tuotteita, edellyttäen, että toimivaltainen elin antaa siihen suostumuksensa ja että ne kuuluvat samaan tuoteryhmään ja että myös ne täyttävät asianomaiset perusteet. Toimivaltainen elin voi todentaa, että mainitut ehdot täyttyvät. Tuotteen yksilöimistä koskevaa erittelyn sisältävää liitettä on muutettava vastaavasti.
- 1.5. Haltijan on pidättäydyttävä kaikesta virheellisestä tai harhaanjohtavasta mainonnasta ja kaikesta sellaisen merkinnän tai tunnuksen käytöstä tai sellaiseen vetoamisesta, joka aiheuttaa sekaannusta EU-ympäristömerkin kanssa tai joka saattaa kyseenalaiseksi sen eheyden.
- 1.6. Tämän sopimuksen mukaan haltija on vastuussa EU-ympäristömerkin käytöstä tuotteidensa yhteydessä ja erityisesti sen käytöstä mainonnassa.
- 1.7. Toimivaltainen elin, mukaan lukien sen tähän tarkoitukseen valtuutetut edustajat, voi suorittaa kaikkia tarpeellisia tutkimuksia sen tarkastamiseksi, että haltija noudattaa edelleen tuoteryhmää koskevia arviointiperusteita ja käyttöehtoja sekä tämän sopimuksen määräyksiä EU-ympäristömerkkiasetuksen 10 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. KESKEYTYS JA PERUUTUS

- 2.1. Jos haltija havaitsee, ettei hän enää täytä käyttöehtoja tai ettei hän enää noudata tämän sopimuksen 1 artiklan määräyksiä, hänen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle elimelle ja pidättäydyttävä käyttämästä EU-ympäristömerkkiä siihen asti, kunnes näitä käyttöehtoja ja määräyksiä noudatetaan ja toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettu tästä.
- 2.2. Jos toimivaltainen elin katsoo, että haltija on rikkonut jotakin käyttöehtoa tai tämän sopimuksen määräystä, toimivaltaisella elimellä on oikeus keskeyttää tai peruuttaa haltijalle myönnetty lupa käyttää EU-ympäristömerkkiä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien EU-ympäristömerkkiasetuksen 10 ja 17 artiklassa säädetty toimenpiteet, estääkseen haltijaa jatkamasta tämän merkin käyttöä.

⁽¹⁾ EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1.

3. VASTUUN RAJOITTAMINEN JA VAHINGONKORVAUS
- 3.1. Haltija ei saa sisällyttää EU-ympäristömerkkiä osaksi mihinkään tämän sopimuksen 1.1 kohdassa tarkoitettua tuotetta koskevaan takuuseen tai vastuuseen.
- 3.2. Toimivaltainen elin samoin kuin sen valtuutetut edustajat eivät ole vastuussa mahdollisista menetyksistä tai vahingoista, jotka haltija kärsii EU-ympäristömerkin myöntämisen ja/tai käytön vuoksi.
- 3.3. Toimivaltainen elin samoin kuin sen valtuutetut edustajat eivät ole vastuussa mahdollisista menetyksistä tai vahingoista, jotka kolmas osapuoli kärsii EU-ympäristömerkin myöntämisen ja/tai käytön vuoksi, mainonta mukaan lukien.
- 3.4. Haltijan on korvattava toimivaltaiselle elimelle ja sen valtuutetuille edustajille menetykset, vahingot tai vastuut, joista toimivaltaisen elimen tai sen valtuutettujen edustajien on vastattava sen vuoksi, että toimivaltainen elin on tukeutunut niihin tietoihin tai asiakirjoihin, jotka haltija on sille toimittanut, kolmannen osapuolen vaatimukset mukaan luettuina.
4. MAKSUT
- 4.1. Hakemus- ja vuosimaksun määrä on määritettävä EU-ympäristömerkkiasetuksen liitteen III mukaisesti.
- 4.2. EU-ympäristömerkin käytön edellytyksenä on kaikkien aiheellisten maksujen suorittaminen riittävän ajoissa.
5. SOPIMUKSEN KESTO JA SOVELLETTAVA OIKEUS
- 5.1. Lukuun ottamatta tämän sopimuksen 5.2, 5.3 ja 5.4 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, tämä sopimus tulee voimaan sen allekirjoittamispäivänä, ja se on voimassa (...) asti tai tuoteryhmien myöntämisperusteiden voimassaolon päättymiseen saakka, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.
- 5.2. Jos haltija ei noudata jotakin käyttöehtoa tai tämän sopimuksen määräystä 2.2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, toimivaltainen elin voi pitää tätä sopimuksen rikkomisena, joka antaa sille oikeuden päättää sopimus haltijalle osoitetulla kirjatulla kirjeellä ennen 5.1 kohdassa määrättyä päivää (ajanjakso, jonka päättää toimivaltainen elin), sanotun kuitenkin rajoittamatta 2.2 kohdan soveltamista.
- 5.3. Haltija voi päättää sopimuksen ilmoittamalla siitä kolmea kuukautta ennen kirjatulla kirjeellä toimivaltaiselle elimelle.
- 5.4. Jos 1.1 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmän arviointiperusteiden voimassaoloa jatketaan niitä muuttamatta miksi tahansa ajaksi ja jos toimivaltainen elin ei ole antanut kirjallista ilmoitusta sopimuksen päättämisestä vähintään kolmea kuukautta ennen tuoteryhmän arviointiperusteiden ja tämän sopimuksen voimassaolon päättymistä, toimivaltaisen elimen on ilmoitettava haltijalle vähintään kolme kuukautta etukäteen, että sopimuksen voimassaolo jatkuu ilman eri toimenpiteitä tuoteryhmän arviointiperusteiden keston ajan.
- 5.5. Sopimuksen päättymisen jälkeen haltija ei saa enää käyttää EU-ympäristömerkkiä tuotteen etiketöintiä eikä mainontaa koskeviin tarkoituksiin 1.1 kohdassa ja tämän sopimuksen liitteessä ilmoitetussa tuotteessaan. EU-ympäristömerkkiä voidaan kuitenkin kuuden kuukauden ajan sopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen käyttää haltijan tai muiden varastossa olevissa tuotteissa, jotka valmistettiin ennen sopimuksen päättymistä. Tätä viimeksi mainittua säännöstä ei sovelleta, mikäli sopimuksen voimassaolon päättymisen syynä on jokin 5.2 kohdassa tarkoitetuista perusteista.
- 5.6. Tätä sopimusta koskevaan toimivaltaisen elimen ja haltijan väliseen riitaan tai toisen osapuolen vaatimukseen toista osapuolta vastaan, joka perustuu tähän sopimukseen ja jota osapuolet eivät ole sopineet, sovelletaan sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ⁽¹⁾ mukaisesti määritettyä lainsäädäntöä sekä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) ⁽²⁾ mukaisesti määritettyä lainsäädäntöä.

Seuraavat liitteet ovat osa tätä sopimusta:

- jäljennös yhteisön EU-ympäristömerkistä 25. päivänä marraskuuta 2009 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 66/2010 (asianomaisella yhteisön virallisella kielellä/asianomaisilla yhteisön virallisilla kielillä),
- tuotekuvaukset, joihin on ainakin sisällyttävä nimiä ja/tai valmistajan sisäisiä viitenumeroita, valmistuspaikkoja ja asianomaista EU-ympäristömerkin rekisterinumeroa tai -numeroita koskevat yksityiskohtaiset tiedot,
- jäljennös komission (tuoteryhmän arviointiperusteista) ..... tekemästä päätöksestä.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.

Tehty ..... päivämäärä .....

.....

(Toimivaltainen elin)

Edustajana: .....

.....

(Oikeudellisesti sitova allekirjoitus)

.....

(Haltija)

Edustajana: .....

.....

(Oikeudellisesti sitova allekirjoitus)

_____

LIITE V

TOIMIVALTAISIA ELIMIÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Toimivaltaisen elimen on oltava riippumaton arvioimansa organisaation tai tuotteen suhteen.

Elin, joka kuuluu yrittäjäjärjestöön tai ammattikuntaan, jotka edustavat yrityksiä, jotka ovat osallisina elimen arvioimien tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan sillä ehdolla, että sen riippumattomuus ja mihinkään eturistiriitaan kuulumattomuus osoitetaan, nimittää toimivaltaiseksi elimeksi.

2. Toimivaltainen elin, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuusarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa tuotteiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai ylläpitäjä eikä minkään tällaisen osapuolen valtuutettu edustaja. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat toimivaltaisen elimen toimien kannalta tarpeellisia, tai tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Toimivaltainen elin, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuusarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. He eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että he tekevät riippumattomia päätöksiä, tai vaarantaa heidän riippumattomuuttaan, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, johon heidät on nimetty. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Toimivaltaisten elinten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

3. Toimivaltaisen elimen ja sen henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen, ja niiden on oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.
4. Toimivaltaisen elimen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka sille on tässä asetuksessa osoitettu, siitä riippumatta, suorittaako toimivaltainen elin kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Toimivaltaisella elimellä on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on nimitetty, oltava käytössään tarvittava(t)

- a) tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyiden avoimuus ja toistettavuus. Sen käytössä on oltava asianmukainen politiikka ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan nimitettynä laitoksena suoritettavat tehtävät ja muu toiminta;
- c) menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviä siten, että otetaan huomioon yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian suhteellinen monimutkaisuus sekä tuotantoprosessin sarja- tai massatuotantomaisuus.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava
  - a) vankka asiantuntemus, joka kattaa kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet sillä soveltamisalalla, jota varten toimivaltainen elin on nimitetty;
  - b) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

6. Toimivaltaisen elimen, sen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

Toimivaltaisen elimen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

7. Toimivaltaisen elimen on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitettun toimivaltaisista viranomaisista koostuvan työryhmän toimiin tai varmistettava, että sen arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.
-